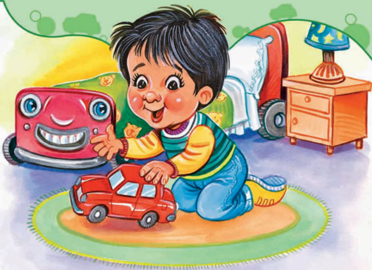
KIRMIZI ARABA

O gün Selim, odasında arabasını arıyordu. Ama bir türlü bulamıyordu. “Belki arabamı ablam görmüştür.” diye düşündü.

Hemen ablası Elif'in odasına gitti. Elif orada yoktu.
Selim:
– Ablacığım! Neredesin, diyerek ona seslendi.
Ama Elif'ten hiç cevap gelmiyordu.

Selim, cevap alamayınca ablasını aramaya başladı. Koşarak oturma odasına gitti.

Annesi ve ablası orada namaz kılıyorlardı. Selim:

– Şimdi anladım neden bana cevap vermediğini! Namaz kılarken konuşulmaz. Bunu çok iyi biliyorum, dedi.

Selim, o sırada kırmızı arabasını gördü. Arabası, annesinin yanında duruyordu. Koşarak annesinin ve ablasının önünden geçti. Hemen arabasını eline aldı. "Yaşasın, Buradaymış!" diyerek sevinçle zıpladı.

Selim, hemen arabasıyla oynamaya başladı. Annesi ve ablası namaz kılmayı bitirmişlerdi. Annesi, Selim'i yanına çağırdı. Gülümseyerek Selim'in başını okşadı:

– Güzel yavrum! Namaz kılanların önünden geçmemelisin. Bu doğru bir hareket olmaz, dedi.

Selim, başını sallayıp annesini yanağından öptü. Sonra da arabasıyla ablasının peşinden koştu.

GECE YEMEĞİ

Ramazan ayı gelmişti. Artık Selim'in ailesi oruç tutuyordu. Selim bir gün annesine:

– Ben de sizin gibi oruç tutmak istiyorum, dedi.

Annesi:

– Canım oğlum! Sen daha çok küçüksün, miniksin, boncuksun. Sabahtan akşam ezanına kadar dayanamazsın, dedi.

Selim:

– Olsun anneciğim ben de dayanabildiğim kadar tutarım, dedi.

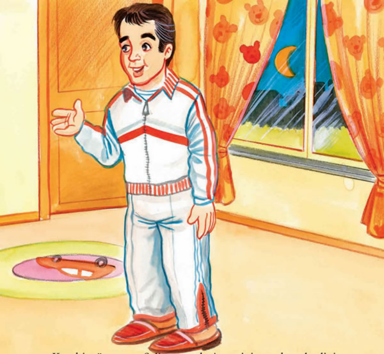
Annesi gülümseyerek:

– Peki! Bizimle birlikte sahura kalkabilirsin. Ertesi gün mide davulun ne zaman çalmaya başlarsa bir şeyler yiyebilirsin, dedi.

Selim, gülümseyerek başını salladı.

Selim, akşam olunca erkenden yattı. Sahur vakti gelmişti. Babası onu uyandırmak için birkaç kere seslendi. Ama Selim hâlâ uyuyordu. Hem de uyurken gülümsüyordu. Anlaşılan çok güzel rüyalar görüyordu.

Kısa bir süre sonra Selim uyandı. Annesinin yardımıyla elini yüzünü yıkadı. Hep birlikte sahur sofrasını neşelendirdiler.

Daha sonra sabah ezanı okunmaya başladı. Selim, babasıyla birlikte namaz kıldı. Namazı bitince de dua etti:

– Allah'ım! Ben de oruç tutmak istiyorum, bana yardım et, dedi.

Namazdan sonra babası Selim'e sevgiyle sarıldı. Sonra da:

– Şimdi tutabildiğin kadar tut. Büyüyünce sen de bizim gibi oruç tutacaksın, dedi. Selim çok mutlu oldu.

Selim, Ramazan'ın sonuna kadar sahura kalktı. Her gece pencereden Ramazan davulcusunu izledi.

Çünkü "Güm, güm de güm güm…" sesleri ve davulcunun okuduğu maniler onu çok mutlu ediyordu.

ISLAK BİLYELER

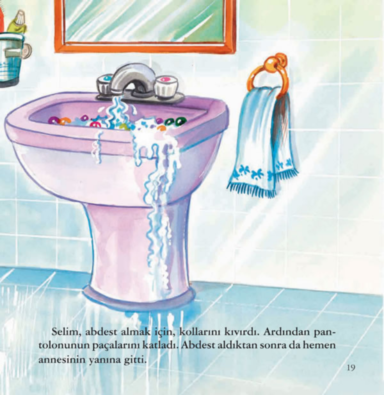

Selim, evde bilyeleriyle oynuyordu. Ezan sesini duyunca kendi kendine:

"Ablam gibi ben de namaz kılmalıyım." dedi.

Hemen banyoya girdi. Musluğu açtı. Elindeki bilyeleri de lavabonun içine bıraktı.

Selim, abdest almak için, kollarını kıvırdı. Ardından pantolonunun paçalarını katladı. Abdest aldıktan sonra da hemen annesinin yanına gitti.

Kollarını annesine uzatarak:

– Bak, anne! Ben de abdest aldım. Şimdi de namaz kılacağım, dedi.

Annesi ona bir seccade ve takke verdi.

Selim, ablasıyla birlikte namaz kılmaya başladı. Annesi de gülümseyerek:

– Aferin benim çocuklarıma, dedi.

Fakat bütün bunlar olurken Selim banyodaki musluğu açık unutmuştu.

Bir süre sonra anneleri odadan çıktı. Banyo kapısının altından sızan suyu gördü. Hemen musluğu kapatıp yerdeki suyu kurulamaya başladı.

Bu arada Selim ile Elif namazlarını bitirmişlerdi. Elif:

– Anneciğim buralara ne olmuş böyle, dedi.

– Selim, abdest aldıktan sonra musluğu kapatmayı unutmuş. Bilyeleri de lavaboda bıraktığından sular yerlere taşmış, dedi.

Selim, annesinin sözlerini duyunca çok üzüldü. Çünkü suyu açık bıraktığının hiç farkında değildi.

Annesine:

– Özür dilerim anneciğim, dedi. Sonra da yerleri kurulamaya başladı.

O günden sonra Selim, abdest aldıktan sonra musluğu hiç açık bırakmadı.

HEDİYE PAKETİ

Bir akşam Selimlere misafir geldi. Bu gelenler, Rüstem amcayla Ferah teyze idi. Selim'e hediye getirmişlerdi. Ama Rüstem amcanın elinde bir hediye daha vardı.

Selim, hediye gelen trenini çok beğendi. Rüstem amcasının yanağından öptü. Önce hep birlikte trenin raylarını birleştirdiler. Sonra da pillerini taktılar. Artık trenin çalışması için her şey hazırdı.

Fakat Selim, diğer hediyeyi de çok merak ediyordu. İçinde ne vardı, acaba?

Az sonra o hediye paketi de açıldı. İçinden pırıl pırıl parlayan bir resim çıktı. Ama bu hediyeye resim değil de kapı diyorlardı.

Selim şaşkınlıkla:

– Rüstem amca, bu hediye bir resim değil mi? Neden ona hepiniz kapı diyorsunuz, diye sordu.

Rüstem amca, Selim'i kucağına alarak anlatmaya başladı:

– Bu resimde bir kapı var. Hem de Kâbe'nin kapısı. Kâbe, dünyada Allah için yapılan ilk binadır. Bu yüzden çok mübarek bir yerdir. Orada kılınan namaz çok daha sevaplıdır.

Bu sırada Selim'in babası söze devam etti:
– Her yıl insanlar Kâbe'yi ziyaret ederler.
– Ne güzel biz de gidelim baba, dedi Selim.
– Selimciğim! Allah izin verirse inşallah gideriz, dedi, babası.

Daha sonra Selim, treniyle oynamaya başladı. Babası da Kâbe kapısının, resmini duvara astı. Bu sırada Selim heyecanlanarak:

– İstasyonda yolcu kalmasın! Bütün yolcular, Kâbe trenine binsin. Tren hareket etmek üzere, diyerek herkesi güldürdü..

BÜYÜK KİTAP

Yorgun bir günün ardından Selim babasının yanına geldi. Ona iyice yaklaşarak:

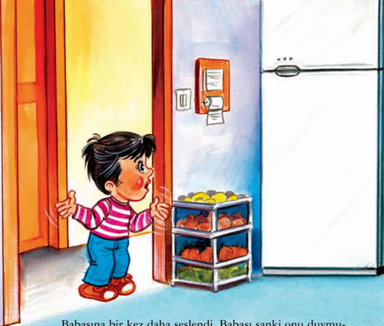
– Benim uykum geldi. İyi geceler babacığım, dedi.

Böyle durumlarda babası kucak işareti yapardı. Selim de koşarak babasının kollarına atlardı.

Ancak babası o sırada kitap okuyordu. Ona hiç cevap vermedi. Üstelik kollarını açıp kucak işareti de yapmadı.

Selim, “Acaba babam bana küstü mü?” diye düşündü.

Babasına bir kez daha seslendi. Babası sanki onu duymu-
yordu. Kitabı okurken ne kadar da mutlu gözüküyordu.

Selim, çok üzgündü. Hemen annesinin yanına gitti:

– Anne! Babam benimle konuşmuyor, dedi. Annesi de:

– Öyle mi? Gel, beraber onun yanına gidelim. Neden sana cevap vermediğini anlarız, dedi.

Odaya girdiklerinde Annesi:

– Selimciğim, baban Kur'ân-ı Kerîm okuyor. Onun için sana cevap verememiş. Hem Kur'ân-ı Kerîm okuyan kişi rahatsız edilmez, dedi.

Selim, bu duruma çok sevindi.

O sırada Selim'in babası, Kurân-ı Kerîm'i kapattı. Sonra Selim'e:

– Gel bakalım! Ben sana küser miyim hiç? Kur'ân okuduğum için sana cevap veremedim, dedi. Selim'in yanaklarından öptü.

Ardından Selim'i annesi odasına götürdü. Selim, yatmadan önce bir dua okudu:

"Uyumak için mışıl mışıl,
Rüyalar görmek için ışıl ışıl,
Yatalım yatağımıza güzelce,
Şükredelim, Allah'ımıza uyumadan önce." deyip uyudu.

KUZU ARKADAŞIM

Selimler, o yıl kurban bayramını dedesiyle birlikte geçireceklerdi. Bütün bayram hazırlıkları yapılmıştı. Sıra kurbanlığın alınmasına gelmişti.

Selim'in babası ve dedesi hemen hazırlandılar.

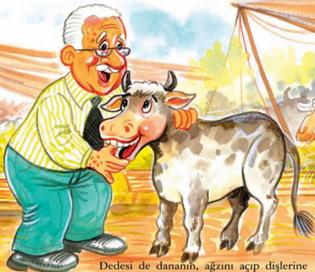

Tam kapıdan çıkarlarken, Selim:
– Ben de sizinle gelmek istiyorum, dedi.
Babası:
– Oğlum, eve geldiğimiz zaman kurbanı görürsün.
 Dedesi, babasına dönerek:
– Ben, Selim'le ilgilenirim. Sen merak etme, dedi.

Selimler, hemen yola çıktılar. Kurbanlıkların satıldığı pazara geldiler. Selim etrafı inceliyordu. Birden "Burada ne kadar çok hayvan var."diye düşündü.

O sırada Selim'in babası güzel bir dana gördü.

Dedesi de dananın, ağzını açıp dişlerine baktı. Selim heyecanla dedesine:

– Dedeciğim! Dananın dişlerine neden bakıyorsun? Yoksa o da bizim gibi dişini mi fırçalıyor, dedi.

Dedesi gülerek:

– Yok torunum yok. Dananın kaç yaşında olduğuna bakıyorum, dedi.

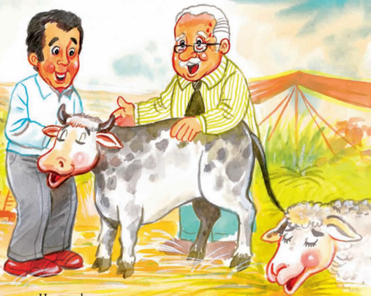

Selim:

– Peki dede, kaç yaşındaymış?

– İki, dedi dedesi.

Dedesi ile babası bu danayı çok beğenmişlerdi. O sırada Selim bir kuzu gördü. Ona, yeşil otlardan yedirdi.

Heyecanla:

– Dede, ben bu kuzuyu çok sevdim. Lütfen onu eve götürelim.

– Peki, Selim! Çok sevdiysen alalım, dedi dedesi.

Sonra dana ile kuzunun ücretlerini ödediler. Onları bir kamyonetle eve götürdüler.

Babası ve dedesi bahçe de dana ile ilgileniyorlardı. Selim de minik kuzusuna ot yediriyordu. Mutluluktan kuzunun etrafında, "Zıp zıp!" zıplıyordu. "Yaşasın! Artık benim bir kuzu arkadaşım var." diyordu.